

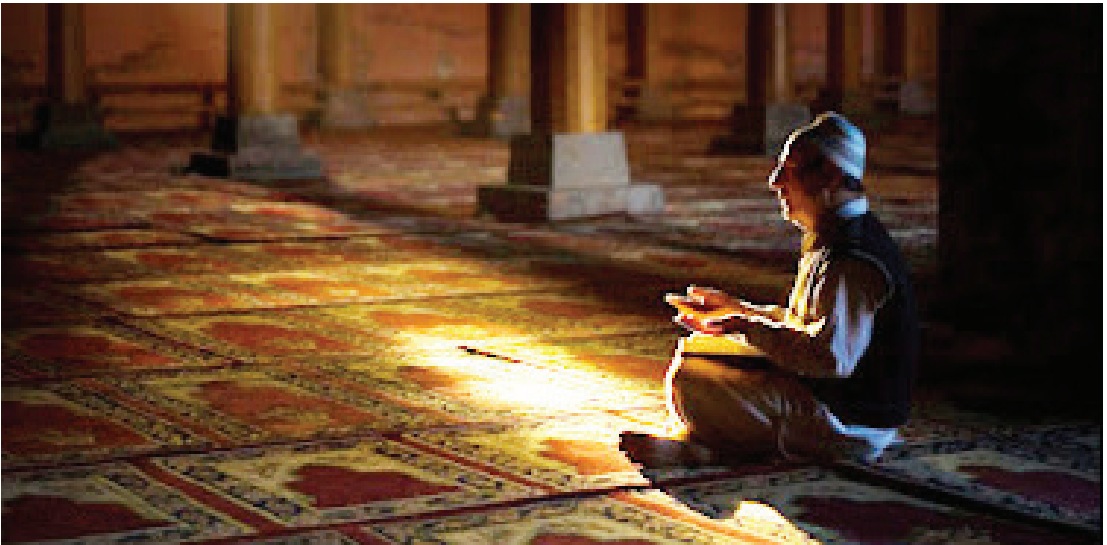

ஆன்மீக மேம்பாட்டுக்கான வழிகள்

ஆன்மீகம் என்ற பகுதி, இஸ்லாத்தில் மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றது. மனிதன் அழகான ஓர் உடலமைப்பைப் பெற்றிருப்பது போலவே, அழகான ஓர் ஆன்மாவை யும் பெற்றிருக்கின்றான். ஒருவன் தனது உடலை அழகுபடுத்திக் கொள்வதற்காகக் கொடுக்கும் அதே முக்கியத்துவத்தை அவனது ஆன்மாவை நெறிப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும் கொடுக்க வேண்டுமென இஸ்லாம் விரும்புகின்றது. அத்துடன் மனித ஆன்மா பற்றிய அழகான போதனைகளை அறிமுகப்படுத்தி, ஆன்மீக மேம்பாட்டுக்கான வழிகாட்டல் களையும் வழங்கியுள்ளது. ஆன்மீக வாழ்க்கையை உலக வாழ்க்கையிலிருந்து பிரிந்த ஒரு துறையாக இஸ்லாம் கருதுவதில்லை

மனிதன் அடிப்படையில் உடல், அறிவு, ஆன்மா என்ற மூன்று முக்கிய கூறுகளால் ஆக்கப்பட்டுள்ளான். இவற்றுள் உடலைத் தவிர்த்து ஆன்மாவையோ; ஆன்மாவைத் தவிர்த்து உடலையோ இஸ்லாம் முக்கியத்துவப்படுத்தி நோக்குவதில்லை. 'அல்லாஹ் அழகானவன்; அவன் அழகையே விரும்புகிறான்' (முஸ்லிம்) என்ற ஹதீஸ், உடலையும் உள்ளத்தையும் சம நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்தி நிற்கிறது. உடல் அழகாகவும் ஆன்மா அசிங்கமாகவும் அல்லது ஆன்மா அழகாகவும் உடல் அசிங்கமாகவும் இருக்கும் நிலையை இஸ்லாம் ஆதரிப்பதில்லை.

இன்று உலகில் உடலுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் இடையில் பேணப்படவேண்டிய சம நிலை, முன்னெப்போதுமில்லாத அளவுக்கு சரிந்து போயிருக்கின்றது. ஆன்மீகத் தேவையைப் புறந்தள்ளிவிட்டு, உடல் தேவையை மாத்திரம் மையப்படுத்தியதாகவே மனிதனின் தேவைகள் வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் இன்றைய மனிதன் வெறுமனே ஒரு பொருளாதாரப் பிராணியாக மாறிவருகிறான். சமூக உணர்வு, நீதி, நேர்மை, நியாயம், நம்பிக்கை, உண்மை முதலான மானிடப் பெறுமானங்கள் முற்றாகவே அருகிவிட்ட பயங்கரமான சூழ்நிலை ஒன்றை நோக்கி நவீன மிலேனிய சமுதாயம் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. இந்நிலையை இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் ஆன்மீக வறுமை நிலை என்று பிரஸ்தாபித்துள்ளார்கள்.

இத்தகைய ஆன்மீக வறுமை நிலையிலிருந்து மனிதனைப் பாதுகாக்க வேண்டுமானால் அவன் உள்ளத்தில் ஆன்மீகப் பண்புகளை வளர்ப்பது அவசியமாகும். உலகின் அனைத்து மதங்களும் இதன்பால் கவனம் செலுத்தி வருகின்றன.

இஸ்லாத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு முஸ்லிம் தனது ஆன்மீக மேம்பாட்டுக்காக அல்குர்ஆன் மற்றும் ஸுன்னாவின் வழிமுறைகளையே பின்பற்ற வேண்டும். இம்மை - மறுமை, உடல் - ஆன்மா என்ற வேறுபாடின்றி இரண்டையும் இணைத்ததாய் தன் வாழ்வை அமைத்துக்கொள்வதன் மூலமே ஈருலகப் பயன்பாட்டை அவனால் அடைய முடியும் என்பது இஸ்லாத்தின் போதனையாகும். இந்த வழிகாட்டலுக்கு முரணான வழிமுறைகள் மூலம் ஆன்ம பரிபக்குவத்தைத் தேட முயற்சிப்பதானது, ஆன்மீகத் துறையில் பாதிப்புக்களையே ஏற்படுத்தும்.

ஆன்மீகத் துறையை மேம்பாடடையச் செய்வதற்கு இஸ்லாம் காட்டும் வழி முறைகள் வருமாறு:

1. இஃலாஸ்

இஃலாஸ் எனும் சொல் மனத்தூய்மை, கலப்பற்ற எண்ணம் போன்ற பொருள்களைக் கொண்டிருக்கின்றது

ஒரு முஸ்லிம் செய்யும் செயல்கள் அல்லாஹ்விடத்தில் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு அடிப்படை நிபந்தனையாக இஃலாஸ் காணப்படுகிறது. ஓர் அடியான் எச்செயலை செய்தாலும் அது அல்லாஹ்வின் திருப்தியை மாத்திரமே நோக்காகக் கொண்டதாக இருப்பதே இஃலாஸ் ஆகும். 'தன்னுடைய இரட்சகனை மறுமையில் சந்திப்பதை நோக்காகக் கொண்டவர் நற்செயல்களை செய்யட்டும், அதன்போது யாரையும் இணைவைக்காது இருக்கட்டும்' (19:110) என அல்லாஹுதஆலா அல்குர்ஆனிலே குறிப்பிடுகிறான்.

ஒரு செயல் செய்யப்படுகையில், அச்செயல் அல்லாஹ்வோடு இணைத்து மற்றொருவர் நோக்கப்படும்போது அது இணைவைத்தலாக அமைந்துவிடுகின்றது; குற்றச்செயலாக மாறிவிடுகிறது. உதாரணமாக ஒரு செயலைச் செய்கையில், முகஸ்து தியை எதிர்பார்ப்பாகக் கொண்டால் அது இணைவைப்பாக மாறிவிடுகிறது. எனவேதான் 'மிக சொற்பளவேனும் முகஸ்துதி இருப்பது இணைவைப்பு' (ஷிர்க்) என நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறினார்கள். பணம், செல்வாக்கு, பதவி,

புகழ், உலக இலாபங்கள் போன்றவற்றில் நம்பிக்கை வைத்து அவற்றை நோக்காக்கொண்டு செயற்படும்போது அத்தகைய செயல்கள் தூய்மையற்றுப் போய்விடுவதுடன் இஸ்லாத்தின் பார்வையில் குற்றமாகவும் அமைந்துவிடுகின்றது. தூய்மையற்ற செயல்களுக்கு அல்லாஹ்விடத்தில் எப்பெறுமானமும் இல்லை என்பதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

‘செயல்கள் யாவும் எண்ணங்களைப் பொருத்தே அமைகின்றன’ என நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறினார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம்)

இந்த ஹதீஸ் மனிதனின் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் தூய்மை எண்ணம் அவசியம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஒருவனது எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயே அவனது அமல்களுக்கு மறுமையில் அல்லாஹ் கூலி வழங்குகிறான்.

‘நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்கள் தோற்றங்களையோ, உங்கள் பொருட்களையோ பார்ப்பதில்லை. மாறாக, உங்கள் உள்ளங்களையும், உங்கள் செயல்களையுமே பார்க்கிறான்’ என்று நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறினார்கள். (முஸ்லிம்)

‘மறுமையில் தீர்ப்புக் கூறப்படும் அந்நாளில் ஓர் உயிர்த்தியாகி அல்லாஹ்விடத்தில் அழைத்து வரப்படுவார். அவரிடம் இறைவன் அம்மனிதருக்கு தான் செய்த அருட்கொடைகளை எடுத்துக் காட்டுவான். அவரும் அதை உணர்ந்து கொள்வார். அவரிடம் எனக்காக என்ன செய்தாய்? என இறைவன் கேட்பான். உனக்காகப் போர் செய்தேன். அதனாலேயே கொல்லப்பட்டேன் எனக் கூறுவார். அப்பொழுது இறைவன்: நீ பொய் சொல்கிறாய், நீ வீரன் என்று புகழப்பட வேண்டும் என்பதற்காகப் போர் செய்தாய். அவ்வாறு கூறப்பட்டு விட்டது என்று கூறுவான். பிறகு (மலக்குகளை அழைத்து) அம்மனிதரை நரகில் முகம் குப்புறத் தள்ளும்படி கட்டளையிடுவான்’ என நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறினார்கள். (முஸ்லிம்)

இந்த ஹதீஸின் மூலம் தூய்மையான உள்ளம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை விளங்கிக் கொள்ளலாம். படைத்த இறைவனுக்கு ஒரு மனிதன் செய்யக்கூடிய அதிகபட்ச தியாகமாக என்ன செய்ய முடியுமோ, அந்தத் தியாகத்தை, அதாவது உயிரை அல்லாஹ்வின் பாதையில் இழந்துள்ளார். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அவ்வளவு எளிதாக யாரும் செய்ய முடியாத தியாகத்தைச் செய்தபோது எண்ணம் சரியில்லாத காரணத்தினால் அவர் நரகத்திற்கு செல்வதை இந்த நபிமொழி நமக்கு உணர்த்துகிறது.

இன்று பெரும்பாலான மனிதர்கள் இறைவனுக்கு செய்ய வேண்டிய நல்ல அமல்களைப் பெயருக்காகவும், புகழுக்காகவும், பணத்திற்காகவும் செய்யக்கூடிய பரிதாபகரமான சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் இது குறித்து எந்தவிதமான வருத்தமும் இல்லாமல் மிக எளிதாகச் செயல்படுகிறார்கள். இவர்களைப் பற்றித்தான் படைத்த இறைவன் அல்குர்ஆனில் பின்வருமாறு கூறுகிறான்.

‘எவரேனும் இவ்வுலக வாழ்க்கையையும், அதன் அலங்காரத்தையும் (மட்டுமே) நாடினால் அவர்களுடைய செயல்களுக்குரிய கூலி இவ்வுலகத்திலேயே நிறைவேறும். அவற்றில் அவர்கள் குறைவு செய்யப்பட மாட்டார்கள். இத்தகையோருக்கு மறுமையில் நரக நெருப்பைத் தவிர வேறெதுவுமில்லை. (இவ்வுலகில்) இவர்கள் செய்த யாவும் அழிந்து விட்டன. அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பவையும் வீணானவையே.’ (11:15,16)

எனவே, நம்முடைய செயல்களை தூய எண்ணத்துடன் செய்ய வேண்டும். மற்றவர்கள் பார்ப்பதற்காக, புகழ்வதற்காக என்று செயல்பட்டால் மறுமையில் நாம் மிகப் பெரிய நஷ்டத்தை சந்திக்க வேண்டும்.

2. தவ்பா

உள்ளத்திலிருந்து பாவக்கறைகளை போக்க சிறந்த வழிமுறை தவ்பாவாகும். அதாவது பாவங்கள் செய்வதை விட்டு விட்டு இறைவனை முழுமையாக சார்ந்து விடுவதாகும். தவ்பா என்றால் மீளுதல், திரும்புதல் என்பது கருத்தாகும்.

பரிபாஷையில் ஒரு மனிதன் இரகசியமாகவும் பரகசியமாகவும் இறைவன் வெறுக்கக் கூடியவற்றிலிருந்து அவன் விரும்பக்கூடிய விடயங்களின் பால் திரும்பிவிடுதல் என்பதாகும்.

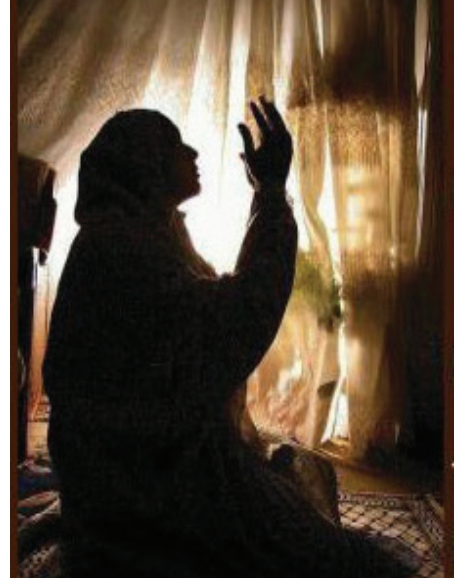
தவ்பா என்பது ஒரு மனிதன் தான் ஏற்கனவே பின்பற்றி வரும் ஒரு வாழ்க்கை முறையிலிருந்து புதியதொரு வாழ்க்கை முறையை நோக்கி மீள்வதையும் குறித்து நிற்கிறது. இந்த மாற்றம் வெறுமனே வாயால் மொழியும் வெற்று வார்த்தையாக இருக்க முடியாது. இந்த மாற்றம் அவனது அறிவு, உணர்வு மற்றும் செயற்பாடு என்பவற்றில் ஏற்பட வேண்டும்.

இந்த மாற்றத்தினூடாக அவனது இலக்கிலும், செயற்பாடுகளிலும், நிலைப்பாடுகளிலும் பூரண மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு ஏற்படும் மாற்றம் தான் உண்மையான தவ்பாவாகும்.

மனிதன் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையில் சோதனைமிக்க வாழ்வொன்றை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளான். இந்நிலையில் நன்மையோ தீமையோ அவனால் இடம்பெற முடியும். இடம் பெறுகின்ற தவறுகளுக்கு பரிகாரமாகவே தவ்பா அமைந்திருக்கின்றது.

'ஒருவர் மற்றவரைக் கொன்றுவிட்ட நிலையில் இரண்டுபேருமே சுவனம் செல்வதைப் பார்த்து அல்லாஹ் சிரிக்கின்றான். ஒருவன் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிட்டு அதில் கொல்லப்பட்டவர். அடுத்தவர் அவரைக் கொன்றவர் (தவ்பா செய்து அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீளுகிறார்). அல்லாஹ் அவரது தவ்பாவை ஏற்றுக்கொள்கிறான். அவர் அல்லாஹ்வுக்கு வழிப்படுகிறார். பின்னர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் அவரும் சஹீதாகிவிடுகிறார். (இவர் தவ்பா செய்து திருந்தி ஷஹீதாகிவிடுவதால் அவருக்கு சுவர்க்கம் கிடைக்கிறது)' (புஹாரி, முஸ்லிம்). எனும் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் கூற்று இதனையே குறிப்பிடுகின்றது.

இவ்வாறு மனிதர்கள் தவறிழைப்பதற்கு அவர்களது அறியாமை, கட்டுக்கடங்காத மனோ இச்சை மற்றும் சூழற்காரணிகளின் தாக்கம் என்பன காரணங்களாக அமைகின்றன.

பாவங்கள் செய்யும் மனிதன் அவனது பாவங்களை விட்டுவிட்டு தனது இரட்ச கனிதம் மீள்வதால் அவன் இவ்வுலகிலும் மறுஉலகிலும் பல்வேறுபட்ட நலன்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்றான். ஒரு மனிதன் தவ்பா செய்து மீள்வதால் தனது இரட்சகனுக்கு கட்டுப்படல் எனும் உயர்ந்த பண்பைக் கொண்டவனாகிறான். தவ்பா செய்வது அவனது ஈருலக வெற்றிக்குமான வழியாக அமைகின்றது.

தவ்பாவின் மூலம் இறைநெருக்கம் கிடைக்கின்றது. நரகத்திலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டு சுவனத்தில் நுழைவிக்கப்படுகிறான். அவனது தீமைகள் நன்மைகளாக மாற்றப்படுகின்றன. இவ்வுலகில் சுபீட்சமான வாழ்வு கிடைக்கின்றது.

எனவே ஒரு மனிதன் தான் செய்யும் பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் இறைவனும் அவனது தூதர் முஹம்மத் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களும் காட்டிய முறையில் தவ்பா செய்ய வேண்டும். இந்த வகையில் தவ்பாவிற்கான நான்கு நிபந்தனைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1. இறைவனுக்கு என்ற தூய எண்ணத்தோடு தவ்பா செய்தல்.
2. தான் செய்த பாவங்களை விட்டுவிட்டு அவற்றை விட்டும் முற்றுமுழுதாக நீங்குதல்.
3. தான் செய்த பாவங்களை எண்ணி வருந்தி அதற்காகக் கைசேதப்படல்.
4. செய்த பாவம் சக மனிதனோடு தொடர்புபட்டிருந்தால் அவனிடம் மன்னிப்பு வேண்டிய நிலையில் இறைவனிடம் நெருங்குதல்.

இத்தகைய நிபந்தனைகள் பூர்த்தியாகும் போதே அது பரிபூரண தவ்பாவாக அமைகிறது. ஒரு மனிதன் இறைவனுக்காக தனது உள்ளத்தை தூய்மைப்படுத்திக்கொண்டு தான் செய்த பாவங்களை நினைத்து வருந்தி, அந்த பாவங்களை விட்டும் தன்னை முழுமையாக நீக்கிக்கொண்டு நல்ல விடயங்களின் பால் விரைந்து செயற்பட வேண்டும்.

தனது மனோ இச்சைக்குப் புறம்பாக தனது செயற்பாடுகளை அமைத்துக்கொண்டு இறைவனை முழுமையாக சார்ந்து பிரார்த்தித்தால் அது அவனிடத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிரார்த்தனையாக அமையும்.

இவ்வாறு ஒரு மனிதன் தவ்பா செய்து இறைவனிடம் மீண்டும் விட்டால் அவனுடைய நிலை முன்னிருந்தையும் விட சீர்பெற்றுவிடும். சிறு பாவமொன்றை நினைத்தால் கூட அவனுள்ளத்தில் இறையச்சம் ஏற்படும்.

தனது இறைவன் முன் பணிவுள்ளவனாய் இருப்பான். பெருமை அவனை விட்டும் நீங்கிவிடும். அவ்வாறே அவனது உறுப்புக்கள் இறைவன் தடுத்தவற்றைச் செய்வதை விட்டு மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்கும். எமக்கு மரணம் எப்போது ஏற்படும் என்பதை இறைவனே அறிவான். எமது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பொழுதிலும் நாம் இறைவனை சந்திக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். தவ்பா கேட்பதைப் பிற்போடக் கூடாது. தவ்பாவை பிற்போடுவதும் அதனை விட்டும் பொடுபோக்காக இருப்பதும் ஷைத்தானின் ஊசலாட்டமாகும்.

தவ்பாவுக்கென்று ஒரு கால எல்லை கிடையாது. ஆண்டுதோறும் எம்மைக் கடந்து செல்லும் ரமழான் மாதம் மட்டும் தான் தெளபாவுக்கான சந்தர்ப்பம் அல்ல. எந்நேரத்திலும் தெளபாச் செய்ய முடியும். ரமழானையும் நழுவ விடாமல் பயன்படுத்திக்கொள்வோம்.

பாவங்களையும் மனோஇச்சையையும் விட்டுவிட்டு இறைவனிடம் மீண்டு விடுவோம். பகலில் பாவம் செய்வோரை மன்னிப்பதற்கு இரவிலும், இரவில் பாவம் செய்வோரை மன்னிப்பதற்கு பகலிலும் இறைவன் காத்துக்கொண்டிருக்கிறான். இறைவனின் ரஹ்மத்தையும் பாவ மன்னிப்பையும் நோக்கி விரைந்திடுவோம்.

3. வரஉ

இதன் கருத்து 'பேணுதல்' என்பதாகும். இஸ்லாம் கூறும் உயர் பண்பான பேணுதலுக்கு அடிப்படையாக 'சந்தேகமூட்டக் கூடியதை விட்டுவிடு; சந்தேகம் உண்டாக்காததைப் பின்பற்று' (அஹ்மத், திர்மிதீ, நலாஈ) என்ற ஹதீஸ் அமைந்துள்ளது. மார்க்கத்தில் சந்தேகத்துக்கு இடமானவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இது உணர்த்துகிறது. இக்கருத்தைப் பிறிதொரு ஹதீஸ் பின்வருமாறு வலியுறுத்துகிறது.

ஒரு முறை நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் ஒரு மனிதனைப் பார்த்து 'உமக்குச் சந்தேகமானதை விட்டுவிடு; சந்தேகம் ஏற்படாததைப் பின்பற்று' எனக் கூறினார்கள். அதற்கு அந்த மனிதர், 'அதனை எவ்வாறு அறிந்துகொள்வது?' எனக் கேட்டார். அதற்கு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்: 'ஒரு விடயத்தை நீர் செய்ய நாடினால் உமது நெஞ்சின் மீது கை வைத்துப் பாரும்! நிச்சயமாக உமது உள்ளம் ஹராத்துக்கு முன்னால் குழப்பமடையும். ஹலாலுக்கு முன்னால் திருப்தி காணும். மேலும் பேணுதலான முஸ்லிம் எப்போதும் பெரும் பாவங்களுக்கு அஞ்சி சிறு பாவங்களையும் விட்டு விடுபவனாக இருப்பான்' என்று விடையளித்தார்கள். (தபரானீ)

இந்த ஹதீஸ் பேணுதலுக்கான வரைவிலக்கணமாகவும் கருதப்படுகிறது.

'குற்றம் நிகழ்ந்து விடுமோ எனும் பயத்தினால், குற்றம் இல்லாத ஒன்றையும் விட்டுவிடுகின்ற தன்மை (பேணுதல்) உருவாகாத வரை ஓர் அடியான் முத்தகீயாக (பயபக்தியாளர்) முடியாது' (திர்மிதீ)

பேணுதல் என்ற இப்பண்பு ஒருவனின் எண்ணத்திலும் சொல்லிலும் செயலிலும் வரவேண்டும். உள்ளத்தை அற்பமான சிந்தனைகளில் இருந்து விடுத்து, அல்லாஹ்வின் சிந்தனைகளால் நிரப்புவதே எண்ணத்தால் பேணுதலாக நடத்தல் என்பதாகும். சொல் லால் பேணுதலாக நடத்தல் என்பது; எல்லாவகையான வீண் பேச்சுக்களில் இருந்தும் நாவைத் தடுத்துக் கொள்வதாகும். செயலில் பேணுதல் என்பது, நடை, உடை, பாவனை முதலான அனைத்து அம்சங்களையும் ஹலாலாக அமைத்துக்கொள்வதாகும்.

'அபு ஹுரைராவே! நீர் பேணுதல் உடையவராக இருங்கள்; அப்போது நீர் தான் பெரும் வணக்கவாளியாக ஆவீர்' (திர்மிதீ) என்ற ஹதீஸ், பேணுதல் என்ற இப்பண்பானது ஒருவரது அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் சீராக்கிவிடும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. மேலும் இப்பண்பானது முஸ்லிமை முத்தகீ (பயபக்தியாளர்) ஆகவும் மாற்றிவிடுகின்றது. இப்பண்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த ஸஹாபாக்கள் பேணுதலை எவ்வளவு தூரம் கடைப்பிடித்தார்கள் எனில், ஒரு ஹராம் நடந்துவிடுமோ என்று அஞ்சி எழுபது ஹலால்களைத் தவிர்ப்போராக இருந்ததை ஸஹாபாக்கள் வாழ்வில் காண முடிகின்றது. நாமும் பேணுதலைக் கைக்கொண்டு ஈருலகிலும் வெற்றி பெறுவோம்.

4. ஸுஹ்த்

ஆன்மீக மேம்பாட்டுக்கென இஸ்லாம் காட்டும் வழிமுறைகளுள் 'ஸுஹ்த்' எனப்படும் பற்றற்ற வாழ்க்கை முறையும் ஒன்றாகும். பற்றற்ற வாழ்வு என்பது, மறுமை வாழ்வோடு ஒப்பிடும்போது இவ்வுலக வாழ்க்கையைப் பெறுமதி அற்றதாகக் கருதுவதாகும்.

'தாருல் ஃபனா' எனும் அழியக்கூடிய இவ்வுலக வாழ்க்கையின் மாயையில் மதிமயங்கி; 'தாருல் பகா' எனும் முடிவில்லா மறுமை வாழ்க்கையை மறக்காமல் இருப்பதற்காக ஒவ்வொருவருக்கும் உலகப் பற்றின்மை அவசியமாகும். இக்கருத்தை 'மரணத்தையும் வாழ்வையும் ஏற்படுத்தியதெல்லாம் உங்களில் சிறந்தவர் யார் என்பதைப் பரீட்சிப்பதற்காகவே' (67: 2) என்ற அல்குர்ஆன் வசனம் நன்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றது.

இவ்வுலகின் ஆடம்பரமும் உல்லாசமும் இறைவன் மீதான சிந்தனையை மறக்க வைத்து இவ்வுலகிலேயே இழிவையும் அழிவையும் ஏற்படுத்துவதால் அது பற்றி அல்லாஹ் எமக்கு எச்சரித்துள்ளான்.

'(மனிதர்களே!) நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக இவ்வுலக வாழ்க்கையெல்லாம் வீண் விளையாட்டும் வேடிக்கையும் அலங்காரமும் தான். அன்றி (அது) உங்களுக்கிடையில் பொறாமையை ஏற்படுத்துவதாகவும் பொருள்களிலும் சந்ததிகளிலும் போட்டியை ஏற்படுத்துவதாகவும் இருக்கிறது' (57 : 20)

'விசுவாசிகளே! அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஹலாலாக்கித் தந்துள்ளவற்றை ஹராமாக்கிக் கொள்ளாதீர்கள். நீங்கள் வரம்பு மீற வேண்டாம். நிச்சயமாக வரம்பு மீறுவோரை அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான்' ((5: 87)

உலகில் இறைவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்வதற்காகப் படைக்கப்பட்ட மனிதன், உலகத்தை அனுபவிப்பதையே தனது முழு நோக்காகக் கொள்ளக்கூடாது. உலகச் செல்வங்களைத் தேடவேண்டுமென்ற ஆசை, மறுமைக்குரியவற்றைத் தேடுவதைவிட்டும் ஒருவனைத் திசை திருப்பிவிடக்கூடாது. புகழ், பட்டம், பதவி முதலானவற்றைப் பெறவேண்டு மென்ற ஆவல் இறைவனைப் புகழ்வதை விட்டும்; சுவர்க்கத்தின் பதவிகளை ஈட்டிக்கொள்வதை விட்டும் அவனைத் திசை திருப்பிவிடக் கூடாது. இவ்வுலக சந்தர்ப்பமொன்றை இழந்து விடுகின்றபோது ஏற்படும் கவலை மறுமைக்கான சந்தர்ப்பமொன்றை இழந்துவிடும்போது ஏற்படும் கவலையை மிகைத்து விடக்கூடாது. தான் கஷ்டப்பட்டுழைத்த செல்வங்களில் இருந்து அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவு செய்வதற்கு எவ்வித தயக்கமும் காட்டக் கூடாது.

'உங்களை உலக வாழ்க்கை மதிமயக்கிவிடக் கூடாது' (31: 33)

மரணத்தையும் வாழ்வையும் ஏற்படுத்தியதெல்லாம் உங்களில் சிறந்தவர் யார் என்பதைப் பரீட்சிப்பதற்காகவே (67: 2) என்ற அல்குர்ஆன் கூற்றுக்கள் மட்டுமன்றி ஒரு முறை ஒரு நபித் தோழர் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் எந்த விடயத்தைச் செய்தால் அல்லாஹ்வும் மனிதர்களும் விரும்புவார்களோ அந்த விடயத்தை எனக்குச் சொல்லித் தாருங்கள்' என்றார். அதற்கு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள், 'உலகில் பற்றற்றவனாக இரு.

அல்லாஹ் உன்னை நேசிப்பான்; மனிதர்களிடம் உள்ளவற்றை விட்டும் தேவையற்றவனாக இரு, மனிதர்கள் உன்னை நேசிப்பார்கள்' (ஸுனன் இப்னு மாஜாஹ்) என்றும் கூறினார்கள். மேற்போன்ற வசனங்கள் பற்றற்ற வாழ்வு பற்றிய இஸ்லாத்தின் நிலைப்பாட்டை விளக்கி நிற்கின்றன.

உலகில் பற்றற்ற நிலையில் வாழ்வதென்பது, உலகை முற்றாகத் துறந்து அதன் இன்பங்களை அப்படியே ஒதுக்கி விடுவது என்பதல்ல. மேலும் உலக வாழ்க்கையை வேண்டுமென்றே கஷ்டங்கள் மிக்கதாகவும் கரடுமுரடானதாகவும் ஆக்கிக் கொள்வதுமல்ல. இவ்வாறு நடந்து கொள்வதை இஸ்லாம், 'ரஹ்பானிய்யா' எனும் துறவற நிலைக்கு இட்டுச் சென்று விடும் எனக் கூறி எச்சரிப்பதுடன் அதனைக் கண்டித்தும் உள்ளது.

பயிற்சி

1. ஆன்மீக மேம்பாடு என்பதன் மூலம் நீர் விளங்கிக்கொள்வது யாது?
2. பேணுதலைக் குறிக்கும் அரபு வார்த்தை யாது? அது பற்றிச் சுருக்கமாக எழுதுக.
3. ஸுஹ்த் என்றால் என்ன? அது ரஹ்பானியத்திலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடும்?
4. தவ்பா ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கான நிபந்தனைகள் யாவை?
5. இஃலாஸ் என்பதை வெளிப்படுத்தும் வகையிலான ஒரு சம்பவத்தைத் தேடி எழுதிக் காட்டுக.